

The realization conditions of optical resonatorless keys was carry out. On the example of single-crystal CdSe shown that in Urbach edge of the absorption spectrum is implemented key dependence of the transmission versus excitation intensity for the semiconductor when it placed in a light convergen beam.

The results of paper can be introduced into production technology of optical resonatorless keys

.KEY WORDS: OPTICAL RESONATORLESS KEYS, NONLINEAR ABSORPTION OF LIGHT, URBACH EDGE OF THE ABSORPTION SPECTRUM, SINGLE-CRYSTAL CdSe.

РЕФЕРАТ

Кулиш Н.Р. Оптический ключ / Николай Родионович Кулиш, Галина Леонидовна Исаенко, Николай Иванович Малыш // Проблемы транспорта. – К.: НТУ. – 2012. – Вып. 26.

Работа посвящена исследованию условий реализации безрезонаторных оптических ключей и экспериментальной реализации оптического ключа на основе нелинейного поглощения света в урбаховском участке спектра поглощения монокристаллического селенида кадмия.

Объект исследования – специально не легированные пластинчатые монокристаллы CdSe n-типа толщиной 400 мкм с удельным сопротивлением $1 \div 10$ Ом·см.

Цель работы – экспериментально исследовать условия реализации безрезонаторных оптических ключей.

Метод исследования – нелинейное поглощение света на урбаховском участке спектра поглощения монокристаллического селенида кадмия.

Проведено анализ условий реализации безрезонаторных оптических ключей. На примере монокристаллического CdSe показано, что в области урбаховского участка спектра поглощения реализуется ключевая зависимость пропускания от интенсивности возбуждения при размещении полупроводника в потоке излучения.

Результаты статьи могут быть использованы в технологии изготовления безрезонаторных оптических ключей.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: БЕЗРЕЗОНАТОРНЫЙ ОПТИЧЕСКИЙ КЛЮЧ, НЕЛИНЕЙНОЕ ПОГЛОЩЕНИЕ СВЕТА, УРБАХОВСКИЙ УЧАСТОК СПЕКТРА ПОГЛОЩЕНИЯ, МОНОКРИСТАЛЛИЧЕСКИЙ СЕЛЕНИД КАДМИЯ.

УДК 346.9

МЕДІАЦІЯ ЯК ПЕРСПЕКТИВНА ФОРМА ВИРІШЕННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ

Медведська В.В.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції розвитку міжнародних відносин все більше стимулюють появу альтернатив традиційному судовому вирішенню господарських спорів і отримання їх широкого використання у багатьох країнах світу. Такі зміни можна пояснити не тільки тим, що врегулювання спорів поза судом дозволяє істотно знизити судові навантаження, а й іншими об'єктивними перевагами. Як відомо з практики, офіційні судові процеси можуть тривати довгий час, що може відволікати сторони від здійснення нормальної господарської діяльності та потребувати значних фінансових витрат для врегулювання суперечки, що виникла. На сьогоднішній день у розвинених країнах світу цю проблему значно спрощує одна з успішних альтернатив судочинству – медіація.

Статтею 55 Конституції України передбачено, що кожен громадянин має право звернутися до суду за захистом прав і свобод, якщо ці права чи свободи порушені або порушуються. Однак, сьогодні доцільно захищати порушені права та законні інтереси суб'єктів господарської діяльності іншими способами. Такі форми вирішення спорів, у протигагу державним, прийнято називати «недержавними формами вирішення конфліктів» [1, с.3], або «альтернативним вирішенням спорів» [2, с.14].

Питання, пов'язані з застосуванням медіації, досліджували такі вчені – правники, як Н.Л. Бондаренко-Зелінська, О.М. Боброва, С.В. Васильчак, А.О. Горова, Г.І. Єрмоєнко, В.А. Жмудь, В.В. Землянська, Н.Н. Леннуар, Л.В. Руснак, Е.М. Рунессон, Прокопенко Н. М, А.Н. Зайцев, Н.В. Кузнецов, Т.А. Савельєва, Г.В. Севастьянов, В.П. Козирєва, А.П. Гаврилішин та інші.

Альтернативне вирішення спорів дозволяє всьому населенню держави, у тому числі і самому незахищеному, використати додаткові, дуже часто більш гнучкі способи вирішення правових конфліктів. Ці способи захисту прав суб'єктів господарювання є додатковою гарантією реалізації конституційного права на вибір найбільш адекватного законного варіанту вирішення спору з метою захисту прав та законних інтересів [3].

Одним із альтернативних способів вирішення господарських спорів може бути медіація (від лат. *Mediatio* – «посередництво») – позасудове врегулювання спорів із залученням професійних осіб, які сприяють примиренню [4; с.168].

Явище медіації для України досить нове. У світовому просторі воно згадується вперше у Вашингтонській конвенції 1965 року. Пізніше в 2001 році в США був прийнятий єдиний закон про медіацію, який узгодив нормативно-правові акти, прийняті в окремих штатах [5, с.75]

На сьогоднішній день медіація також адаптована і розповсюджена в таких державах як Австрія, де прийнято закон «Про посередництво в цивільних справах» від 1 січня 2005 року [6, с.35]; Англія, де створено відповідні центри «Альтернативних способів врегулювання спорів» [7, с.25]; Франція, де діє Трибунал по конфліктам, функція якого полягає в посередницькій ролі, яку він відіграє в судовій системі держави [8, с.94], Російська Федерація, де прийнято Закон «Про альтернативну процедуру вирішення спорів за участю посередника (процедура медіації)» від 27 липня 2010 р. [9].

На рівні міждержавних актів європейського співтовариства прийнято Директиву 2008/52/ЄС Європейського парламенту та ради «Про деякі аспекти медіації у цивільних та господарських правовідносинах», якою визначені головні цілі імплементації в національне законодавство країн – членів Європейського Союзу процедури медіації. Серед інших положень передбачено, що медіація може забезпечити економічно ефективне та швидке позасудове вирішення спорів у цивільних та господарських справах на основі процесів, що враховують потреби сторін. Існує велика ймовірність того, що домовленостей, досягнутих у процесі медіації, дотримуватимуться добровільно, а між сторонами збережуться дружні та стабільні стосунки [10].

В Україні явище медіації не має законодавчого закріплення, хоча окремі нормативно-правові акти містять передумови для цього. Так, в Указі Президента України «Про концепцію вдосконалення судівництва для утвердження справедливого суду в Україні відповідно до європейських стандартів» від 10.05.2006 р. № 361/2006, серед інших положень передбачено необхідність розвитку альтернативних (позасудових) способів врегулювання спорів, а також створення умов для стимулювання дешевших і менш формалізованих способів їх врегулювання, необхідність інформування громадськості про переваги таких способів захисту прав порівняно із судовим механізмом, також зазначено, що звернення до суду бажано використовувати як винятковий спосіб врегулювання юридичного спору [11]. У Законі України «Про безоплатну правову допомогу» також згадується про процедуру медіації. Зокрема, ст. 7 цього Закону передбачає, що одним із видів послуг із надання первинної безоплатної правової допомоги в Україні є надання допомоги в забезпеченні доступу особи до вторинної правової допомоги та медіації [12].

Проте згадані документи не дають чіткого уявлення про визначення медіації, її способи, методи, завдання та принципи, не визначають правового статусу сторін конфлікту та самого медіатора, не вказують на правові наслідки проведення такої процедури тощо. Тому необхідність врегулювання процедури медіації в окремому нормативно-правовому акті, на наш погляд, є доцільною.

Варто зазначити, у Верховній Раді України уже двічі було зареєстровано проект Закону України «Про медіацію»: перший (суб'єкт законодавчої ініціативи – народний депутат України О. І. Тищенко) з'явився 17.12.2010 р. за № 7481/П, не був схвалений комітетом Верховної Ради України з питань правосуддя, тому був знятий із розгляду за ініціативою самого ж автора; другий (суб'єкти законодавчої ініціативи – народні депутати України С.В. Ківалов та В.А. Бондик) з'явився 19.04.12 р. за №10301-1, а вже 12.12.12 р. був відкликаний з розгляду.

Для формулювання визначення «медіації» проаналізуємо досвід зарубіжних країн.

Формальне визначення поняття «медіація» наводиться в ст. 1 Типового закону ЮНСІТРАЛ щодо міжнародних комерційних арбітражних процедур, згідно з яким медіація – це процес, коли сторони залучають третю особу або осіб, з метою надання ними допомоги у мирному врегулюванні спорів, що виникають із приводу контрактних чи інших правових відносин, або пов'язані з ними [13].

Згідно з вище згаданою Директивою 2008/52 Європейського Парламенту та Ради, «медіація» визначається як структурований процес, за допомогою якого дві або більше сторін спору намагаються самостійно, на добровільній основі, досягти згоди для вирішення спору за підтримки

медіатора. Цей процес може бути ініційований самими сторонами або у результаті пропозиції чи розпорядження суду, або для виконання припису законодавства держави-члена [10].

Російська Федерація у прийнятому законі визначає медіацію - як спосіб врегулювання спорів при сприянні медіатора на основі добровільної згоди сторін з метою досягнення ними взаємоприйнятного рішення [9].

Згідно з останнім проектом Закону України "Про медіацію", медіація – це переговори між сторонами конфлікту за допомогою одного або декількох посередників (медіаторів) з метою досягнення сторонами взаємоприйнятного рішення про усунення спричиненої конфліктом шкоди [14]. Згідно з зауваженнями та пропозиціями, наданими Верховним Судом України до цього законопроекту, визначення поняття "медіація" не повністю відображає сутність та зміст такої процедури. Верховний Суд України зазначив, що у визначенні цього терміна доцільно було б зазначити, що медіація – це процедура позасудового вирішення спору (конфлікту) з дотриманням принципів добровільності, самовизначення і рівності сторін, конфіденційності, незалежності та неупередженості, в якій дві чи більше сторін вдаються до вирішення спору (конфлікту) за допомогою третьої особи (медіатора) з метою досягнення згоди про позасудове вирішення спору (конфлікту) тощо [15].

Отже, визначення поняття «медіація» є досить дискусійним та таким, що потребує подальшого дослідження.

Аналізуючи вище викладене, на нашу думку, медіація - це процедура позасудового вирішення спору між двома чи більше суб'єктами за допомогою медіатора з метою досягнення ними взаємоприйнятного врегулювання спору.

Таким чином, сутність медіації у сфері врегулювання господарських спорів зводиться до процесу переговорів між сторонами спору за участю медіатора, який допомагає вирішити їм конфліктну ситуацію. Головним завданням медіатора в цьому процесі, на відміну від судового, є не вирішення спору по суті та встановлення правоти тієї чи іншої сторони, а нейтральність (неупередженість) у конфлікті та надання сторонам, що звернулись до процедури медіації, змоги досягти компромісного рішення.

На наш погляд, про високу ефективність медіації у сфері врегулювання економічних спорів свідчать принципи, які відображають сутність медіації:

- добровільність;
- конфіденційність;
- рівність сторін;
- неупередженість та незалежність медіатора.

Принцип добровільності. Медіація - це добровільний процес, заснований на прагненні сторін досягти чесної та справедливої угоди. Добровільність проявляється в тому, що:

- жодну сторону не можна примусити до участі в медіації;
- кожен учасник може вийти з процесу медіації на будь-якому етапі;
- згода з результатом процесу медіації є також суто добровільною;
- сторони самі контролюють хід і результати медіації;
- послуги медіатора протягом усієї процедури приймаються обома сторонами добровільно [16].

Принцип конфіденційності. Він забороняє розкриття інформації про якість проходження справи, пропонувані рішення або поведінку сторін під час процесу медіації. Угодою про проведення процедури медіації може бути встановлена відповідальність для медіатора та сторін за розголошення інформації. З метою забезпечення виконання даного принципу необхідно передбачити юридичну відповідальність на законодавчому рівні за розголошення відомостей, одержаних під час медіації.

Принцип рівності сторін. Сторони є рівними у процедурі медіації, не мають переваг одна перед одною. Їм надається однакове право висловлювати свої думки та погляди щодо предмету спору, шляхів вирішення конфлікту, оцінювати прийнятність пропозицій іншої сторони та пропонувати свої умови угоди. Жодна зі сторін не має права примушувати іншу сторону чи медіатора до будь-яких дій. Сторони є рівними та повинні знайти рішення, яке буде вигідним для них обох.

Принцип неупередженості та незалежності медіатора. Медіатор має виконувати свою роботу об'єктивно і чесно, бути незалежним від сторін, проводити медіацію тільки тих справ, в яких він може залишатися неупередженим і справедливим. Якщо медіатор не здатен проводити процес об'єктивно, він зобов'язаний припинити медіацію.

На думку автора, перевагами застосування медіації при вирішенні господарських спорів буде: скорочення часу, необхідного для розгляду спору, зменшення судових витрат, конфіденційний

розгляд спору; компромісне рішення для обох сторін; збереження ділових стосунків між сторонами в подальшому.

Для того, щоб медіація була запроваджена в Україні, найкращим, на нашу думку, способом, який сприятиме цьому є прийняття відповідного закону, в якому буде окреслено коло суспільних відносин, які можуть бути врегульовані за допомогою медіаторів, принципи процедури примирення, основні поняття, форма і порядок укладення угоди про проведення процедури примирення, порядок обрання та призначення посередника тощо. Правове врегулювання процедури медіації суб'єктами господарювання за добровільною згодою, на основі спільних інтересів, не звертаючись до системи судочинства, швидко та ефективно вирішувати спори, шляхом проведення переговорів та досягнення порозуміння.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Зайцев А.Н. Негосударственные процедуры урегулирования правовых споров / А.Н. Зайцев, Н.В. Кузнецов, Т.А. Савельева: Учебное пособие. – Саратов: СГАП, 2000. – 369 с.
2. Севастьянов Г. Методы альтернативного разрешения коммерческих споров / Г. Севастьянов // Российская юстиция. – 2001. – № 6 – С. 14-17.
3. Козирева В.П. Гаврилішин А.П. Медіація як альтернативний спосіб вирішення господарських спорів - [Електронний ресурс] – режим доступу - www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/misb/2011_1-2/Kozyreva_Gavrilishyn.pdf.
4. Господарське процесуальне право: Підручник/О.П. Подцерковний, О.О. Квасніцька, Т.В. Степанова та ін.; за ред. О.П. Подцерковного, М.Ю. Картузова. – Х.: Одиссей, 2012. – 400 с.
5. Ясеновец И.А. Средства досудебного разрешения гражданских споров: опыт США / И.А. Ясеновец // Государство и право. – 1998. – № 6 – С.74-76.
6. Подольская Н. Новый Федеральный закон Австрии «О посредничестве по гражданским делам» / Н. Подольская, В. Михайличенко // Третейский суд.-2004. – № 4. – С.33-44.
7. Белов А. Альтернативные способы разрешения внешнеэкономических споров / А. Белов // Право и экономика. – 1998. – №6. – С. 22-25.
8. Боботов С.В. Правосудие во Франции / С.В. Боботов – М., 1994. – С.93-95.
9. Федеральный Закон от 27 июля 2010 г. № 193-ФЗ «Об альтернативной процедуре урегулирования споров с участием посредника (процедуре медиации)» [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=LAW;n=103038>.
10. Директива 2008/52/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 травня 2008 р. «Про деякі аспекти медіації у цивільних та господарських правовідносинах» [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://ukrmediation.com.ua/files/content/mediation-directive-ukr.pdf>.
11. Про концепцію вдосконалення судівництва для утвердження справедливого суду в Україні відповідно до європейських стандартів: Указ Президента України від 10.05.06 р. № 361/2006.- [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/361/2006>.
12. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 2 червня 2011р. - [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3460-17/page2>.
13. Типовой закон ЮНСИТРАЛ о международной коммерческой согласительной процедуре и Руководство по принятию и применению 2002 год [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.uncitral.org/uncitral/ru/uncitral_texts/arbitration/2002Model_conciliation.html.
14. Проект Закону України «Про медіацію» від 19.04.2012 [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc41pf3_511=43208.
15. Зауваження та пропозиції до проектів законів України "Про медіацію" та "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування медіації" [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vs.nsf/3adf2d0e52f68d76c2256c080037bac9/cf912e02c5d9373dc2257a380035acd0?OpenDocument>.
16. Гірник А.М. Основи конфліктології [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://pidruchniki.ws/12090810/psihologiya/mediatsiya_sposib_vregulyuvannya_konfliktiv.

РЕФЕРАТ

Медведська В.В. Медіація як перспективна форма вирішення господарських спорів. / Вікторія Валеріївна Медведська // Вісник НТУ. — К.: НТУ — 2012. — Вип. 26.

У статті досліджено такий спосіб альтернативного вирішення господарських спорів як медіація, узагальнено міжнародний досвід становлення медіації, сформульовано власне визначення

«медіації», її переваги над судовим процесом, висловлено думку про доцільність закріплення медіації на законодавчому рівні.

Об'єкт дослідження – явище медіація як альтернативна форма вирішення господарських спорів.

Мета роботи – аналіз законодавства зарубіжних країн щодо закріплення медіації як способу врегулювання господарських спорів, формулювання власного визначення «медіації», її принципів, в визначення перспективного впливу медіації на господарський процес в цілому.

Метод дослідження – формально-логічний, порівняльного аналізу, моделювання.

Одним із альтернативних способів вирішення господарських спорів, може бути медіація. Досліджено регулювання медіації у законодавстві зарубіжних країн; запропоновано визначення медіації як процедури позасудового вирішення спору між двома чи більше суб'єктами за допомогою медіатора з метою досягнення ними взаємоприйняттого врегулювання спору; визначено, що принципами, які відображають сутність медіації, можуть бути добровільність, конфіденційність, рівність сторін; неупередженість та незалежність медіатора; виявлено, що перевагами застосування медіації при вирішенні господарських спорів буде: скорочення часу, необхідного для розгляду спору, зменшенню судових витрат, конфіденційний розгляд спору; компромісне рішення для обох сторін; збереження ділових стосунків між сторонами в подальшому; обґрунтовано визначення медіації шляхом прийняття окремого закону.

Результати статті можуть бути використані при підготовці проекту Закону України «Про медіацію».

Прогнозні припущення щодо розвитку об'єкта дослідження – розробка практичного впровадження медіації пр вирішенні господарських спорів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: МЕДІАЦІЯ, МЕДІАТОР, ДОБРОВІЛЬНІСТЬ, ПОЗАСУДОВЕ ВИРІШЕННЯ СПОРУ.

ABSTRACT

Medvedska V.V. Mediaciya as a perspective form of decision of economic disputes. / Viktoriya Medvedska // Announcer NTU. — K.: NTU — 2012. — Vol. 26.

In the article such method of alternative decision of economic disputes is investigational as mediacya, generalized international experience of becoming of mediacya, own determination of «mediacya», its advantages, is formulated above a trial, opinion is expressed about expedience of fixing of mediacya at legislative level.

Object of study – the phenomenon of mediacya as alternative form of decision of economic disputes.

Purpose – analysis of legislation of foreign countries in relation to fixing of mediacya as method of settlement of economic disputes, formulation of own determination of «mediacya», its principles, in iznachennya of perspective influence of mediacya on an economic process on the whole.

Method study – legalistically logical, comparative analysis, design.

One of alternative methods of decision of economic disputes, it can be mediacya. Investigational adjusting of mediacya in the legislation of foreign countries; determination of mediacya as procedures of extra-judicial decision of dispute is offered between two or anymore by subjects by a neurohumor with the purpose of achievement by them vzaemopriyvatnogo settlement of dispute; certainly, that by principles which represent essence of mediacya, there can be voluntarily, confidentiality, equality of sides; unprejudice and independence of neurohumor; it is discovered that advantages of application of mediacya at the decision of economic disputes will be: reduction of time, necessity, for consideration of dispute, to diminishing of judicial charges, confidential consideration of dispute; a compromise decision is for both sides; maintainance of business relationships between sides in future; grounded determination of mediacya by passing a separate act.

The results of the article can be introduced at preparation of project of Law of Ukraine «About mediacya».

Forecast assumptions about the object of study - research are development of practical introduction of mediacya decision of economic disputes.

KEYWORDS: MEDIACIYA, NEUROHUMOR, VOLUNTARILY, EXTRA-JUDICIAL DECISION of DISPUTE.

РЕФЕРАТ

Медведская В.В. Медиация как перспективная форма решения хозяйственных споров. / Виктория Валерьевна Медведская // Вестник НТУ. — К.: НТУ — 2012. — Вып. 26.

В статті досліджено такий спосіб альтернативного рішення господарських спорів як медіація, обобщено міжнародний досвід становлення медіації, сформульовано власне визначення «медіації», її переваги над судовим процесом, виражено думку про доцільність закріплення медіації на законодавчому рівні.

Об'єкт дослідження – явище медіація як альтернативна форма рішення господарських спорів.

Ціль роботи – аналіз законодавства зарубіжних країн щодо закріплення медіації як способу врегулювання господарських спорів, формулювання власного визначення «медіації», її принципів, перспективного впливу медіації на господарський процес в цілому.

Метод дослідження – формально логічний, порівняльний аналіз, моделювання.

Одним з альтернативних способів рішення господарських спорів може бути медіація. Досліджено регулювання медіації в законодавстві зарубіжних країн; запропоновано визначення медіації як процедури внесудового рішення спору між двома або більше суб'єктами з допомогою медіатора з метою досягнення ними взаємоприйнятливої врегулювання спору; визначено, що принципами, які відображають сутність медіації, можуть бути добровільність, конфіденційність, рівність сторін, непередубованість і незалежність медіатора; виявлено, що перевагами застосування медіації при вирішенні господарських спорів будуть: скорочення часу, необхідного для розгляду спору, зменшення судових витрат, конфіденційне розглядання спору; компромісне рішення для обох сторін; збереження ділових стосунків між сторонами в подальшому; обґрунтовано визначення медіації шляхом прийняття окремого закону.

Результати статті можуть бути використані при підготовці проекту Закону України «Про медіацію».

Прогнозні передбачення щодо розвитку об'єкта дослідження – розробка практичного впровадження медіації при вирішенні господарських спорів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: МЕДІАЦІЯ, МЕДІАТОР, ДОБРОВОЛЬНІСТЬ, ВНЕСУДОВЕ РІШЕННЯ СПОРА.

УДК 539.3

КОЛИВАННЯ ЦИЛІНДРИЧНИХ ДИСКРЕТНО ПІДКРІПЛЕНИХ ОБОЛОНОК НА ПРУЖНІЙ ОСНОВІ ПРИ НЕСТАЦІОНАРНИХ НАВАНТАЖЕННЯХ

Мейш Ю.А., кандидат фізико-математичних наук

Постановка проблеми.

При розгляді взаємодії пружних конструкцій з навколишнім середовищем існує два основні підходи постановки та розв'язку вказаних задач: моделювання навколишнього середовища згідно тривимірних рівнянь механіки суцільних середовищ та моделювання навколишнього середовища деякими інтегральними кінематичними та силовими параметрами, які діють на пружну конструкцію (пружні основи типу Вінклера, Пастернака тощо) [1, 2]. Розв'язок задач згідно першого підходу пов'язаний із значними алгоритмічними та обчислювальними труднощами [3]. Згідно другого підходу дія навколишнього середовища замінюється пружною основою, що в свою чергу приводить до спрощення постановки та розв'язку вихідних задач [2, 4]. В даній роботі розглянута задача про вимушені коливання циліндричної дискретно підкріпленої оболонки на пружній основі Вінклера при розподіленому навантаженні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Як показує літературний огляд по темі дослідження, в цьому напрямку слід відмітити роботи по динамічній поведінці підкріплених циліндричних, сферичних та конічних оболонок на пружній основі Вінклера при нестационарних навантаженнях (випадок осесиметричних коливань) [4-8]. В цих роботах досліджено вплив пружної основи на напружено – деформований стан підкріплених оболонок при нестационарних коливаннях. Практично відсутні дослідження для випадку неосесиметричних коливань підкріплених оболонок на пружній основі. Нижче приведено випадок